

Sygn. akt II K. 21/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2018 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Osiński

Protokolant: starszy sekr. sądowy Barbara Dera

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. ---

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2018 roku, 20 kwietnia 2018 roku

sprawy J. Ś. (1) z d. P.

córki H. i D. z domu Z.

ur. (...) w G.

oskarżonej o to, że: w dniu 9 stycznia 2018 roku w G. (...) na ul. (...), gm. G., pow. g. (...), woj. (...) - (...) kierowała pojazdem mechanicznym samochodem osobowym marki T. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej wbrew decyzji Starosty G.- (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami z dnia 24 października 2017 roku, nr decyzji (...) .28(6)16KT

tj. o przestępstwo z art. 180a kk

ORZEKA:

I. przyjmując, iż J. Ś. (2) dopuściła się popełnienia czynu opisanego w akcie oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 180a kk oraz uznając, iż wina i społeczna szkodliwość jej czynu nie są znaczne na mocy art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec niej warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

II. na mocy art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka od J. Ś. (2) świadczenie pieniężne w wysokości 2.500 (dwa tysiące pięćset złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (nr konta (...));

III. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60,00 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża ją wydatkami poniesionymi w sprawie w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 21/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 października 2017 r., wydaną w sprawie (...) .5430.28.(6).2016.KT Starosta G.- (...) cofnął J. Ś. (2) uprawnienia do kierowania pojazdami w zakresie prawa jazdy kategorii B, nr dokumentu (...). Przyczyną cofnięcia uprawnień było niepoddanie się kontrolnemu sprawdzeniu kwalifikacji w trybie art. 114 ust.1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Przesyłka zawierająca odpis decyzji nie została podjęta przez J. Ś. (2) w terminie, pomimo dwukrotnego awizowania. Dokument prawa jazdy został już wcześniej zdeponowany w starostwie w związku z przekroczeniem przez J. Ś. (2) liczby 24 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego. W uzasadnieniu wydanej decyzji wskazano, że poprzednią decyzją z 13 maja 2016 r. J. Ś. (2) została skierowana na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji z powodu przekroczenia liczby 24 punktów za

naruszenie przepisów ruchu drogowego. W dalszej części uzasadnienia decyzji podano, że 29 marca 2017 r. J. Ś. (2) zapoznała się z aktami sprawy i otrzymała kserokopię decyzji w przedmiocie skierowania jej na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji. Mimo otrzymania decyzji, J. Ś. (2) nie przystąpiła do egzaminu kontrolnego. W związku z tym 6 września 2017 r. Starosta G.- (...) wysłał do niej zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o cofnięciu uprawnień. Powyższe zawiadomienie również zostało zwrócone z adnotacją o awizacji przesyłki. 3 października 2017 r. starosta ponownie przesłał wyżej wymienione zawiadomienie. 10 października 2017 r. J. Ś. (2) osobiście odebrała zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o cofnięciu uprawnień.

Dowód:

- decyzja Starosty G.- (...) z 24.10.2017 r. z potwierdzeniem wysyłki – k. 36-40, 67;

- pismo starostwa powiatowego w G.(...)- k. 35.

9 stycznia 2018 r. w G. (...), na drodze publicznej, funkcjonariusze Komendy Powiatowej Policji w G.(...)zatrzymali do kontroli samochód T. (...) o nr rej. (...). Pojazdem tym kierowała J. Ś. (2). Kierująca nie miała przy sobie dokumentu prawa jazdy. Po sprawdzeniu w bazie (...) okazało się, że wyżej wymienionej cofnięto uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Dowód:

- notatka urzędowa z 09.01.2018 r. – k. 1,

- wyjaśnienia oskarżonej – k. 13, 42-43, 62-63.

Oskarżona J. Ś. (2) – rozwiedziona, matka jednego dziecka w wieku 15 lat, pozostającego na jej utrzymaniu, wykształcenie wyższe, z zawodu ekonomista, prowadząca działalność gospodarczą o nazwie S. J. Ś. (2), osiągająca z tego tytułu dochód w kwocie 10000 zł, właścicielka domu mieszkalnego o pow. ok. 100 metrów kwadratowych oraz inwestycji o wartości 200.000 złotych, niekarana sądownie.

Dowód:

- dane osobopoznawcze – k. 14,

- informacja z K. – k. 30

Oskarżona J. Ś. (2) w toku postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła wyjaśnienia. Wskazała, że 9 stycznia 2018 r. pojechała odwiedzić dziewczynę swojego syna do Białkowa. Wiedziała, że ma zabrane prawo jazdy za punkty. Ponadto zdawała sobie sprawę, że w starostwie jest prowadzone postępowanie w przedmiocie cofnięcia uprawnień, lecz nie wiedziała, że sprawa jest już zakończona. Przy czym miała przeczucie, że mogła zostać wobec niej wydana decyzja o cofnięciu uprawnień. W trakcie jazdy ulicą (...) została zatrzymana do rutynowej kontroli. Na skutek sprawdzenia w bazie danych okazało się, że wobec oskarżonej została wydana decyzja o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami, o czym funkcjonariusze poinformowali oskarżoną (k. 13). W kolejnych wyjaśnieniach oskarżona podtrzymała swoje stanowisko. Dodała, że wie, iż decyzja o cofnięciu uprawnień jest prawomocna. Wskazała, że po prostu nie miała czasu na tę sprawę. Sama jednak przyznała, że to słabe wytłumaczenie (k. 42-43). W toku postępowanie sądowego oskarżona również przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i podtrzymała wcześniejsze wyjaśnienia. Ponadto oświadczyła, że dwa dni przed kontrolą drogową otrzymała jakąś korespondencję z poczty, jednak do dnia kontroli drogowej nie otworzyła jej. Zaznaczyła zarazem, że wydawało się jej, że decyzja o cofnięciu uprawnień może być już wydana, podkreślając jednocześnie, że nie jest to wytłumaczenie. Oskarżona wyjaśniła poza tym, że nie kojarzy, aby odebrała przesyłkę zawierającą decyzję starosty, przy czym przyznała, że miała możliwość zapoznania się z nią (k. 62-63).

Dokonując oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonej, sąd generalnie uznał je za wiarygodne. Wyjaśnienia te były spójne i logiczne, a ponadto korespondowały z pozostałymi dowodami, w szczególności z decyzją Starosty G.- (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami oraz z treścią notatki urzędowej w przeprowadzonej kontroli drogowej. Autentyczność tych dokumentów nie była kwestionowana przez oskarżoną, stąd uznano je za wiarygodne.

Sąd dał wiarę również informacji z K.. Autentyczność tego dokumentu również pozostawała poza przedmiotem sporu.

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego sąd uznał, że wina oskarżonej w zakresie popełnienia przestępstwa z art.180a kk została wykazana. Zastrzeżeń nie budziła przyjęta w akcie oskarżenia kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonej. Przestępstwa z art. 180 a kk dopuszcza się ten kto prowadzi pojazd mechaniczny po drodze publicznej nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami. Objęte są tym przepisem wszystkie przypadki kierowania pojazdami mechanicznymi przez osobę po cofnięciu uprawnień decyzją właściwego organu. W okolicznościach niniejszej sprawy oskarżona bez wątpienia prowadziła taki pojazd po drodze publicznej w realiach, kiedy decyzja o cofnięciu uprawnień została wydana przez uprawniony organ. Mimo przyjętej linii obrony, sąd nie podzielił natomiast stanowiska, że oskarżona nie miała świadomości co do faktu wydania decyzji, gdyż nie została ona jej skutecznie doręczona. O ile z dowodów zebranych w sprawie wynikało, że oskarżona rzeczywiście nie odebrała przesyłki zawierającej odpis decyzji, to zdaniem sądu okoliczność ta nie miała znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonej. Warto zauważyć, że w swoich wyjaśnieniach składanych w toku całego postępowania oskarżona konsekwentnie twierdziła, że wsiadając za kierownicę, miała świadomość toczącego się postępowania w przedmiocie zatrzymania prawa jazdy. Oskarżona wprost przyznała, że już wcześniej zabrano jej prawo jazdy za przekroczenie dopuszczalnej liczby punktów i w związku z tym w starostwie toczyło się postępowanie w tym kierunku. Miała przeczucie, że mogła zostać wobec niej wydana decyzja o cofnięciu uprawnień (k. 13). Ponadto o świadomości oskarżonej co do faktu toczącego się postępowania świadczyła również treść uzasadnienia decyzji starosty, z której wynikało, że wiedzę na temat toczącego się postępowania oskarżona powzięła najpóźniej 29 marca 2017 r., kiedy zapoznała się z aktami sprawy i otrzymała kserokopię decyzji o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie skierowania jej na kontrolne sprawdzenie kwalifikacji (k. 36). Ponadto w ocenie sądu oskarżona wiedziała o konieczności ponownego złożenia egzaminu i braku możliwości prowadzenia pojazdów już wtedy, gdy zatrzymano jej prawo jazdy za przekroczenie limitu punktów karnych, tj. w kwietniu 2016 roku.

Mając na uwadze powyższe, sąd nie miał wątpiwości, iż oskarżona swoim zachowaniem wypełniła znamiona przestępstwa z art. 180a kk. Mimo świadomości o toczącym się postępowaniu w przedmiocie cofnięcia uprawnień i kończącej to postępowanie decyzji w tym zakresie, oskarżona kierowała pojazdem mechanicznym.

Biorąc pod uwagę, iż wina oskarżonej oraz okoliczności popełnionego przez nią czynu nie budzą wątpiwości, sąd na mocy art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk warunkowo umarzył wobec niej postępowanie karne na okres próby wynoszący 2 lata. W przekonaniu sądu tak ukształtowana dolegliwość jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonej. Decydując o warunkowym umorzeniu postępowania, sąd miał na uwadze okoliczności takie jak: dotychczasowa niekaralność oskarżonej, dotychczasowy nienaganny tryb życia, przyznanie się oskarżonej do zarzucanego jej czynu oraz wyrażenie skruchy. Sąd pozostaje w przekonaniu, że popełnione przez oskarżoną przestępstwo miało charakter incydentalny. Zdaniem sądu dolegliwość w postaci warunkowego umorzenia postępowania i możliwość jego podjęcia na skutek popełnienia przestępstwa umyślnego w okresie próby będzie reakcją wystarczającą i powstrzyma oskarżoną od tego typu zachowań w przyszłości. Jednocześnie rozstrzygnięcie to spełni potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, uświadamiając konieczność przestrzegania norm prawnych i nieopłacalność ich naruszania.

Dodatkowo sąd orzekł wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w wysokości 2500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej oraz Pomocy Pokrzywdzonym, jako bezpośrednią dolegliwość płynącą z faktu popełnienia przestępstwa. Zdaniem sądu orzeczenie tego środka również powinno skutecznie odwieść oskarżoną od naruszenia porządku prawnego w przyszłości. Ustalając wysokość świadczenia pieniężnego sąd uwzględnił dochody oskarżonej

i jej stan majątkowy. Oskarżona osiąga dochód z tytułu działalności gospodarczej w kwocie 10.000 zł ponadto jest właścicielką domu i inwestycji o wartości 200 000 zł.

Uwzględniając wynik postępowania karnego oraz sytuację finansową oskarżonej, sąd na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk w zw. z art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądził od niej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł tytułem opłaty i obciążył ją wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70 zł. Uiszczenie przez oskarżoną wskazanych kwot nie narazi jej na uszczerbek w utrzymaniu siebie i rodziny.